

Pag. 3

Mărturie despre
23 August 1944

Pag. 4

Ședință
încheiată
optimist

Pag. 8

Echipa este
pe un
drum bun

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a VIII-a

Nr. 8

august 2009

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Interviu cu domnul Costel PISTRU, primarul municipiului Băilești

R: D-le primar, fiindcă a intrat în tradiția locală, și anul acesta se vor sărbători „Zilele Municipiului Băilești” între 28-30 august. Pentru cititorii „Gazetei de Băilești” rugămintea ar fi o explicație privind schimbarea datei de la un an la altul, adică de ce în final de august?

P: Atunci când am preluat mandatul de primar, această manifestare era deja programată de fosta administrație la sfârșitul lunii august.

Îmi amintesc că, în urmă cu mai mulți ani, manifestarea avea loc undeva la sfârșitul lunii septembrie, începutul lunii octombrie și cred că unul dintre motivele care a stat la baza acestei schimbări a fost vremea care nu întotdeauna era favorabilă manifestărilor în aer liber. În plus, la acea dată, majoritatea locuitorilor era preocupată de strângerea recoltelor și nu se putea bucura pe deplin de aceste zile de sărbătoare.

Manifestările au loc sub genericul „Zilele Băileștiiului – Acasă la Nea Mărin”, dorind prin aceasta să aducem un omagiu celui care s-a mândrit toată viața că a fost băileștean și a făcut cunoscut numele acestui oraș în toate colțurile țării.

R: Evident că orice aniversare presupune pregătiri care implică resurse materiale și umane, iar Băileștiiul n-are cum face excepție. Ce măsuri a luat Instituția Primarului sub aspect edilitar-gospodăresc?

P: Ca orice gospodar, atunci când organizezi o petrecere pentru fiii plecați și pentru toți ai casei, începi cu o curățenie generală în gospodărie, apoi te îngrijești de „lăutari”, de-ale gurii și de nelipsitul zaibăr. Orașul este o gospodărie mai mare și pregătirile trebuia să înceapă mai din timp. Ne-am străduit să aducem o îmbunătățire a spațiului verde. Am decolmat râul Balasan, urmând să aducem bărci și, ulterior, hidro biciclete. Am sprijinit revenirea insulei Balasan în atenția locuitorilor ca spațiu de petrecere a timpului liber. Am inițiat redarea în folosință a ștrandului, cu sprijin privat. Tot în zona parcului Balasan, dar și în Parcul Tineretului se vor amenaja spații de joacă pentru co-

pii. Intenționăm să inaugurăm aceste puncte de atracție de Zilele Băileștiiului. Bineînțeles, în apropierea evenimentelor ce vor urma, am intensificat acțiunile de curățenie a orașului, am refăcut marcajele rutiere, am vărut copacii și bordurile.

R: D-le primar, acestea fiind principalele acțiuni întreprinse de factorii pe care-i coordonați, desigur că nu se poate să nu se conteze și pe implicarea cetățenilor. Ce așteaptă primarul Pistru de la concepția d-sale de „Zilele Municipiului Băilești”?

P: Am fost și sunt deschis la propunerile pe care cetățenii acestui oraș le-au făcut sau vor să le facă în legătură cu aceste manifestări, și nu numai. „Zilele Băileștiiului” sunt un bun prilej de petrecere și bucurie, dar și de a ne mândri cu ceea ce avem. Îmi doresc ca toți să se bucure din plin de aceste momente, dar în egală măsură să nu uite că de noi toți depinde să păstrăm imaginea și renumele Băileștiiului.

R: În numărul de pe luna august „Gazeta de Băilești” va publica programul manifestărilor prilejuite de „Zilele Municipiului Băilești”, dar o întrebare, totuși, se ridică: ce ar fi dorit dl primar să fie în plus sau în minus față de anii precedenți, cu deosebire sub aspect participativ, atât din partea celor ce vor veni invitați sau neinvitați, cât și a băileștenilor?

P: Întodeauna ne dorim să fie mai mult și mai bine. Anul trecut am constatat o prezență redusă a

publicului băileștean la unele din manifestările aflate în program. Probabil vina ne aparține pentru că nu am făcut o publicitate intensă. Anul acesta am încercat să remediem acest aspect, realizând afișe, benere, fluturași prin care facem cunoscut programul manifestărilor. Dorim să avem un număr cât mai mare de participanți și spectatori la toate evenimentele, nu doar la programele care se vor desfășura în fiecare seară.

R: Sub aspectul spiritual, care ar fi raportul dintre specificul local și „divertismentul” la modă?

P: Încercăm să le îmbinăm astfel ca toată lumea să fie mulțumită. Vor fi manifestări pentru toate vârstele și pentru toate gusturile. La loc de cinste va sta întâlnirea cu fiii orașului care nu se putea desfășura decât la Casa Memorială „Amza Pellea” – Acasă la Nea Marin.

R: Cum se implică, în pregătire, instituțiile spiritualității în realizarea de acțiuni reușite în cadrul manifestărilor „Zilele Municipiului Băilești” – Casa de Cultură, Biblioteca, școlile, sportul local?

P: Alături de instituția primăriei, în realizarea acestor manifestări sunt implicate și celelalte instituții din localitatea noastră. Fiecare dintre acestea au acțiuni sau evenimente specifice, ce se regăsesc în programul manifestărilor.

Valentin TURCU

▶ Continuare în pag. 5

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR

■ 28.08.2009

9:30	Campionat școlar de handbal masculin	Liceul „Mihai Viteazul”
11:30	Demonstrație de carturi	Terenul de sport din Piața orașului
17:00	Program artistic – dans modern, dansuri populare, soliști vocali, parada modei – susținut de Sc. nr. 3, Sc.nr. 6 și Sc. Ghidici	Parc
18:00	Recital brake dance și demonstrație de arte marțiale	Scena – str. Lt Becherescu
18:30	Campionat școlar de fotbal masculin	Liceul „Mihai Viteazul”
19:00	Parada portului popular al ansamblurilor de amatori	Str. Victoriei-Lt Becherescu (Turist - Casa de Cultură)
20:00	Spectacol folcloric susținut de ansamblurile de amatori din: Băilești, Ișalnița, Balș, Daneți, Goicea, Leu, Cobadin-Constanța și Melinești	Scena – str. Lt Becherescu

■ 29.08.2009

9:00	„Crosul băileștenilor” – cu participarea tuturor categoriilor de vârstă	Str. Victoriei
9:30	Moment artistic „Amza Pellea” – Șc. nr. 6 Balasan	Parc
10:00	„Invitație la joacă”spectacol pentru copii susținut de Teatrul „Colibri” Craiova”	Parc
	Lansare de carte	Biblioteca
10:30	Vernisaj expoziție de pictură	Clădirea Reiffeisen Bank
	Expoziție de carte și desen în creion	
11:00	Concurs de șah - Băilești-Calafat-Craiova	Casa de Cultură – sala mică
18:00	Concurs școlar de tenis de masă	Sala de sport
19:00	Spectacol folcloric susținut de soliștii și orchestra Ansamblului profesionist „Maria Tănase” din Craiova	Scena – str. Lt Becherescu
21:00	Recital al soliștilor de muzică populară: Gheorghe Roșoga, Emilia Ghinescu, Maria Dragomiroiu și Niculina Stoican	Scena – str. Lt Becherescu
	Târgul meșterilor populari	Platoul din fața Casei de Cultură

■ 30.08.2009

9:00	Spectacol de muzică și dansuri populare cu participarea formației de dansuri a Ansamblului „Maria Tănase” din Craiova	Piața orașului
9:30	Cupa Municipiului Băilești la handbal masculin juniori III	Liceul „Mihai Viteazul”
10:00	Întâlnire cu fiii orașului (acordarea de distincții, medalii, diplome, etc.)	Casa Memorială „Amza Pellea”
11:00	Spectacol de circ și iluzionism pentru toate vârstele	Parc
19:00	Spectacol de divertisment susținut de formațiile artistice ale Casei de Cultură „Amza Pellea”	Scena – str. Lt Becherescu
20:30	Momente umoristice	Scena – str. Lt Becherescu
	Recital muzică folk Dan Vană și Cristian Buică	
	Spectacol de muzică ușoară și etno cu Laurențiu Duță, Nicola și MNM	
	Concursuri-surpriză cu participare locală	
	Tombolă	
	Foc de artificii	

Codul de conduită al angajaților Primăriei Municipiului Băilești

Așa cum am precizat în articolul referitor la ședința de consiliu, s-au purtat discuții fructuoase dar și contradictorii asupra modului de comportare al funcționarilor, iar pentru deplina transparență, publicăm în acest număr **Codul de conduită:**

Capitolul 1. Domeniu de aplicare și principii generale

Art. 1: Domeniu de aplicare

(1) Prezentul cod de conduită a angajaților din Instituția Primarului, denumită în continuare „instituția”, reglementează normele de conduită profesională a tuturor categoriilor de funcționari publici: de conducere, de execuție, precum și a personalului contractual încadrat în baza prevederilor Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii, cu modificările ulterioare.

Art. 2: Obiective

Prin normele de conduită stabilite, se urmărește asigurarea calității serviciului public, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și eliminarea birocrăției excesive și a faptelor de corupție din instituție, prin:

1. reglementarea normelor minime de conduită profesională necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii la nivel înalt al prestigiului instituției, al funcției publice și al angajaților instituției;
2. informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea angajaților instituției în exercitarea funcției deținute de aceștia.
3. crearea unui climat de încredere și de respect reciproc între cetățeni și angajații instituției, pe de o parte, și între cetățeni și instituție, pe de alta.

Art. 3: Principii generale

a) **supremația Constituției și a legii** - principiu conform căruia angajații au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării;

b) **prioritatea interesului public** - principiu conform căruia angajații au îndatorirea ca, în exercitarea atribuțiilor, să considere interesul public mai presus decât interesul personal, în cazul conflictelor de interese;

c) **asigurarea egalității de tratament** al cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice - principiu conform căruia angajații au îndatorirea de a aplica același regim juridic sau aceleași proceduri reglementate intern, în situații identice sau similare;

d) **profesionalismul** - principiu conform căruia angajații au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;

e) **imparțialitatea și nediscriminarea** - principiu conform căruia angajații sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea atribuțiilor funcției;

f) **integritatea morală** - principiu conform căruia angajaților le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material prezent sau viitor;

g) **libertatea gândirii și a exprimării** - principiu conform căruia angajații pot să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;

h) **cinstea și corectitudinea** - principiu conform căruia, în exerci-

tarea funcției și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, angajații instituției trebuie să fie de bună-credință și să acționeze pentru îndeplinirea conformă a atribuțiilor de serviciu;

i) **deschiderea și transparența** - principiu conform căruia activitățile desfășurate de angajați în exercitarea atribuțiilor funcțiilor lor sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor.

Art. 4: Termeni

În înțelesul prezentului cod, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) **funcționar public** - persoana numită într-o funcție publică în condițiile Legii 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată;

b) **personal contractual ori angajat contractual** - persoană numită într-o funcție în instituția publică în condițiile Legii 53/2003-Codul Muncii, cu modificările ulterioare;

c) **funcție/funcție publică** - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite, în temeiul legii, în fișa postului;

d) **interes public** - acel interes care implică garantarea și respectarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, de legislația internă și de tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, al eficacității și al economicității cheltuirii resurselor;

e) **interes personal** - orice avantaj material sau de altă natură, urmărit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alții, de către angajat prin folosirea reputației, a influenței, a facilităților, a relațiilor și a informațiilor la care are acces, ca urmare a exercitării atribuțiilor;

f) **conflict de interese** - acea situație sau împrejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al angajatului contravine interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independența și imparțialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcției deținute;

g) **informație de interes public** - orice informație neclasificată care privește activitățile sau care rezultă din activitatea instituției, indiferent de suportul ei;

h) **informație cu privire la date personale** - orice informație privind o persoană identificată sau identificabilă.

Capitolul 2. Norme generale de conduită profesională

Art. 5: Asigurarea unui serviciu public de calitate

(1) Angajații instituției trebuie să depună toate diligențele pentru a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor instituției și în limitele atribuțiilor stabilite prin fișa postului.

(2) În exercitarea funcției deținute, angajații instituției au obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, în imparțialitatea și în eficacitatea autorităților și instituțiilor publice în general, și ale Primă-

riei Municipiului Băilești, în special.

Art. 6: Profesionalism

(1) Angajații instituției sunt obligați să aibă un comportament profesionist, să evite orice subiectivism în exercitarea atribuțiilor și să pună interesul cetățenilor înaintea intereselor personale;

(2) Angajaților le este interzis să-și exprime opiniile personale neavizate referitoare la solicitările cetățenilor;

a) în cazul în care rezolvarea solicitării nu intră în aria de competență a instituției, angajații vor îndruma cetățeanul spre instituția competentă;

b) în cazul în care cetățeanul insistă să se adreseze Instituției Primăriei Municipiului Băilești, solicitarea se va înregistra și va fi tratată în conformitate cu prevederile legale în vigoare (O.U.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări prin Legea 233/2002) și ale regulamentului intern al instituției.

Art. 7: Nediscriminare

Angajații au obligația de a trata orice solicitare primită din partea cetățenilor sau a altor categorii de beneficiari cu obiectivitate, indiferent de funcția, de poziția socială, de notorietate sau de alte criterii de diferențiere care pot constitui motive de discriminare a persoanei în cauză.

Art. 8: Respectarea Constituției și a legilor

(1) Angajații instituției au obligația ca, prin actele și faptele lor, să respecte Constituția și legile țării-prevederile actelor normative care reglementează activitatea pe care o desfășoară și ale altor acte normative incidente atribuțiilor – și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale, în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale;

(2) Angajații instituției trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercitării unor drepturi, datorată naturii funcțiilor deținute;

(3) În toate răspunsurile la petițiile și solicitările adresate instituției, se va menționa temeiul legal al răspunsului.

Art. 9: Loialitatea față de autoritățile și instituțiile publice

(1) Angajații instituției au obligația de a apăra în mod loial prestigiul instituției, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia;

(2) Angajaților instituției le este interzis:

a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea instituției, cu politicile și strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) să facă aprecieri în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care instituția are calitatea de parte, dacă nu sunt abilitați în acest sens;

c) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea funcției, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile instituției ori ale unor funcționari publici sau angajați contractuali, precum și ale persoanelor fizice sau juridice;

e) să acorde asistență și consul-

tanță persoanelor fizice sau juridice, în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului sau a instituției publice în care își desfășoară activitatea.

(3) Prevederile alin. (2) lit. a)-d) se aplică și după încetarea raportului de muncă, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene.

Art. 10: Dezvăluirea informațiilor

(1) Dezvăluirea informațiilor care nu au caracter public sau remiterea documentelor care conțin asemenea informații, la solicitarea reprezentanților unei alte autorități sau instituții publice, este permisă numai cu acordul conducătorului instituției.

(2) Prevederile prezentului cod de conduită nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legală a angajaților instituției de a furniza informații de interes public celor interesați, în condițiile legii, sau ca o derogare de la dreptul angajaților de a face sesizări în baza legii nr. 571/2004 - privind protecția personalului din autoritățile publice, instituții publice și din alte unități, care semnalează încălcări ale legii.

Art. 11: Transparența

(1) Angajații instituției au obligația să asigure transparența activității pe care o desfășoară pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, în imparțialitatea și în eficacitatea instituției.

(2) Angajații instituției, în special cei cu atribuții în domeniul relațiilor cu publicul, au obligația să poarte ecusoane la vedere cu numele, prenumele și funcția publică deținută;

(3) Este obligatorie afișarea la loc vizibil și accesibil publicului, precum și mediatizarea prin intermediul paginii de internet și al publicațiilor instituției a următoarelor elemente:

a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea instituției;

b) structura organizatorică, atribuțiile structurilor de specialitate, programul de funcționare, programul de lucru cu publicul, programul de audiențe;

c) termenele stabilite pentru furnizarea serviciilor și/sau eliberarea documentelor destinate beneficiarilor;

d) toate formularele tipizate;

e) numele și prenumele conducătorului instituției, a viceprimarului și al funcționarului public responsabil cu difuzarea informațiilor publice;

f) coordonatele de contact ale instituției;

g) programele și strategiile instituției;

h) sursele financiare, bugetul și bilanțul instituției;

i) lista cuprinzând documentele de interes public;

j) lista categoriilor de documente produse și/sau gestionate de instituție;

k) modalitatea de contestare a deciziei instituției în situația în care persoana se consideră vătămată în privința accesului la informațiile de interes public solicitate;

4) În cadrul structurii care desfășoară activități de relații cu publicul se va deschide un Registru de reclamații/sugestii care să ofere cetățenilor posibilitatea de a-și exprima, pe această cale, orice nemulțumire/proponere legată de activitatea/instituție.

Art. 12: Libertatea opiniilor

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de

serviciu angajații instituției au obligația de a respecta demnitatea funcției deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor instituției publice în care își desfășoară activitatea.

(2) Angajații au obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale sau de popularitate, în defavoarea intereselor instituției.

Art. 13:

(1) În relațiile cu cetățenii, beneficiarii, dar și cu ceilalți colegi, angajații instituției trebuie să își păstreze calmul, să manifeste respect față de interlocutor, pentru a nu denatura conversația în care apar opinii divergente și a nu da naștere unui conflict;

(2) Părerile divergente trebuie respectate, iar în cazul în care ambele sunt conforme cu actele normative în vigoare, trebuie identificată o soluție reciproc acceptată, favorabilă ambelor părți;

(3) Este interzisă manifestarea opiniilor divergente în public. Ori de câte ori, circumstanțele dau naștere unor opinii divergente ale angajaților instituției, indiferent de funcția publică deținută, este interzisă manifestarea acestora în prezența cetățenilor, reprezentanților presei sau a oricărei alte persoane din afara instituției.

Art. 14: Activitatea publică și imaginea instituției

(1) Angajații au obligația să manifeste respect față de instituția publică în care își desfășoară activitatea, să se abțină de la remarci și de la comentarii referitoare la conducerea instituției și la ceilalți angajați, remarci de natură să stărbescă prestigiul instituției, să lezeze onoarea angajaților și să scadă încrederea beneficiarilor în instituție.

(2) Relația cu mijloacele de informare în masă se asigură de către persoanele desemnate în acest sens de conducătorul instituției publice, în condițiile legii.

(3) Angajații contractuali desemnați să participe la activități sau debateri publice, în calitate oficială, trebuie să respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de conducătorul instituției publice.

(4) În cazul în care nu sunt desemnați în acest sens, angajații instituției pot participa la activități sau la debateri publice, cu condiția de a face cunoscut faptul că opinia exprimată nu reprezintă punctul de vedere oficial al instituției publice în cadrul căreia își desfășoară activitatea.

Art. 15: Activitatea politică

În exercitarea funcției deținute, angajaților le este interzis:

a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice;

b) să furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică;

c) să colaboreze, atât în cadrul relațiilor de serviciu, cât și în afara acestora, cu persoanele fizice sau juridice care fac donații ori sponso-rizări partidelor politice;

d) să afișeze în cadrul autorităților sau instituțiilor publice însemne ori obiecte inscripționate cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidaților acestora.

► Continuare în numărul viitor

■ **Pacea separată se pregătea din primăvara lui 1943**

Înfrângerile de la Tobruk și de la Stalingrad i-au convins pe toți responsabili politici și militari de la București că războiul european evoluia rapid spre victoria Aliaților. Diplomatul pe care Regele îl avea, probabil, în vedere pentru „ieșirea separată din război” era Savel Rădulescu, cel mai apropiat colaborator al lui Titulescu, care avea și avantajul de a fi și iubitul lui Louie Gunther, văduva ministrului SUA la București și vara primară a lui Averell Harriman, unul dintre oamenii președintelui Franklin Delano-Roosevelt (ambasador la Moscova). Îi fusese recomandat, în secret, ca sfetnic de către Carol, înainte să plece. Pe el l-a însărcinat Regele să-i stabilească raportul predat în martie 1943, despre posibilitățile de a angaja negocieri pentru un armistițiu, prima acțiune despre care avem dovezi că a fost întreprinsă în acest scop.

Toată primăvara și vara lui 1943, atât guvernul (la inițiativa și prin oamenii de încredere ai lui Ica Antonescu), cât și opoziția au petrecut-o pregătind ieșirea separată a României din război. Emisarii MAE au încercat chiar să găsească unele canale diplomatice pentru negocieri și să intre în legătură cu factorii politici ai puterilor aliate. Titularul ministerului a trimis un important memoriu secret, astăzi bine cunoscut, lui Mussolini și lui Laval, prin care încerca să-i convină de urgența unui astfel de demers și de avantajele pe care le-ar prezenta întreprinderea lui în comun, atât pentru a face față reacției lui Hitler, cât și pentru abordarea Aliaților. Probabil că a greșit cerând să i se încredințeze lui conducerea acestei operații, deoarece – deși această inițiativă a fost bine primită – faptul că nu i s-a dat niciun curs, nu găsește altă explicație plauzibilă (amintesc că Italia a cerut armistițiul în iulie 1943 și că omul lui Laval, amiralul Darlan, fusese asasinat în noiembrie 1942, la porunca lui de Gaulle, tocmai pentru a anula efectele armistițiului semnat cu consulul american la Alger, Murphy).

Iuliu Maniu și Barbu Știrbey au „pertractat” la rândul lor această chestiune, oarecum în secret, la Buftea, cu participarea unei serii întregi de diplomați (care lucrau și pentru Mihai Antonescu). Când Maniu a obținut acordul Soveranului și al Mareșalului pentru a trimite un emisar la „engleji” (cu care el era în legătură), Antonescu a refuzat candidații lui – mai întâi Mihai Popovici și apoi Sabin Manuilă (a cărui nevastă, una din cele trei Veturii, făcea parte din camarilla Antoneștilor) – și l-a propus pe Barbu Știrbey. Acesta a plecat cu recomandăția cunoscută către generalul Maitland-Wilson, șeful Marelui Stat Major al armatelor britanice din Orientul Mijlociu, un prieten de-al lui Antonescu de pe vremea când era atașat militar la Londra.

■ **„Invențați de urgență un partid comunist!”**

Prima telegramă trimisă de Știrbey după întrevederea cu Wilson – care-i explicase că acordul de la Teheran, din decembrie 1944, stabilise că armistițiul cu aliații Germaniei va fi de resortul exclusiv al puterii aliate cu care aceștia sunt efectiv angajați în operații militare –, avea următorul conținut: „Invențați de urgență un partid comunist”. În 1945-1948 textul acestei telegrame, al cărei conținut îl auzisem pentru prima oară chiar din gura expeditorului ei, era cunoscut întregii opinii publice și toți oamenii politici

Mărturie despre**23 August 1944**

pe care i-am cunoscut în timpul executării celor nouă ani la care am fost condamnat pentru motive politice, îl cunoșteam. Dacă dl. Camil Demetrescu, care a descifrat această telegramă, nu o menționează în relatările publicate după moartea sa, faptul se datorează condițiilor care i-au fost puse pentru autorizația de a-și redacta amintirile politice, după cea de-a doua arestare, în 1976.

Dar Maniu a tergiversat – mult după primirea mesajului lui Molotov din 12 aprilie 1944 – deschiderea de negocieri cu comuniștii.

■ **Negocierile separate ale Moscovei**

Profitând de multiplicitatea inițiativelor românești și de rivalitățile ce păreau să se ascundă îndărătul lor, Moscova a reușit să facă diverse negocieri, separat de anglo-americieni, deopotrivă cu Antonescu (prin ministrul de la Stockholm, Fr. Nanu), cu emisarii lui Iuliu Maniu (mai întâi prin Ed. Benes, la Londra, apoi la Stockholm, prin adjunctul lui Nanu, Gh. Duca) și cu emisarii Comitetului Național Român de la Londra, înființat în 1941 de Carol și Titulescu (prin Viorel Țilea și apoi D-tru N. Ciotori și, după mutarea la Moscova a lui Ed. Benes, prin Gh. Tătărescu). Discuțiile cu comuniștii au trecut de la stadiul conversațiilor particulare dintre doi prieteni – Ion Hudiță și tânărul său protejat, Petre Constantinescu-Iași – la discutarea asocierii PCR la Blocul Național Democrat, de-abia în ajunul plecării lui Const. Vișoianu la Cairo (27 mai 1944).

Cu Emil Bodnăraș, emisarul acreditat de Stalin personal, militarii însărcinați de Rege să pregătească planul de operații pentru dezangajarea Armatei Române de pe front nu au avut niciun contact până ce Colonelul Dămăceanu l-a adus la una din reuniunile lor (sub o identitate falsă), la care Generalul Gh. Mihail nu i-a îngăduit să ia parte. Acest lucru s-a petrecut după ce Generalul Ctin. Racoviță, care trebuia să discute direct cu comandamentul sovietic al frontului detaliile operației de încetare a focului, s-a retras din «conspirație» (câte sfârșitul lui iunie 1944), pe temeiul că «*ezităările d-lui Președinte Maniu au făcut ca evoluția situației de pe front să-i lipsească pe ruși de orice interes pentru un armistițiu*» (alternativa fiind capitularea simplă, «capitularea necondiționată» fiind

o invenție și o exigență americană, la care Moscova nu recursese încă).

■ **Antonescu, depășit de evenimente**

Înlăturarea lui Ion Antonescu nu a fost avută în vedere nici de „complotiști”, nici de cei trei Aliați cu care se discuta la Cairo. Ținând cont de prezența unui efectiv militar german de cca. 600.000 de oameni pe teritoriul României, ambele părți considerau că ruptura de Germania era o operație mult prea riscantă pentru a fi cuplată cu o schimbare a puterii de la București. Antonescu era de multă vreme de acord cu necesitatea de a ieși din război printr-o despărțire de Germania, dar nu vedea modalitatea de a o face și nu se hotăra să treacă la realizarea unei astfel de operații. Ca și Maniu, era depășit de evenimente, nu mai avea imaginație creativă și nu mai putea trece de la vorbe la fapte. Dădea din colț în colț, inventându-și motive pentru a amâna o decizie pe care o știa incontornabilă. De aceea, toată lumea a sperat până în ultimul moment că Antonescu va putea fi convins să semneze el însuși armistițiul. Inclusiv rușii care, pentru o serie întreagă de motive, dintre care cel mai important era faptul că puteau să instaureze imediat un regim comunist, după arestarea lui ca și criminal de război (cum au încercat să facă în Finlanda, în circumstanțe analoage, cu Mareșalul Mannerheim, cu care semnaseră armistițiul).

Înlăturarea lui Antonescu constituia ipoteza nedorită a planului și alternativa lui cea periculoasă. Din acest motiv, aspectele tehnice ale lui au rămas absolut secrete, militarii care l-au pregătit refuzând să le aducă la cunoștința politicienilor și a diplomaților care au contribuit la pregătirea ieșirii separate a României din război, a căror lipsă de discreție era să ducă de mai multe ori la ocuparea țării de către Wehrmacht și la arestarea unora din conjurați.

De fapt, au existat trei «comploturi», mai mult sau mai puțin separate unul de celălalt, în funcție de importanța pe care o avea păstrarea secretului pentru conspiratori. Cel diplomatic, care comporta cele mai puține riscuri pentru protagoniști, a fost cel mai puțin separat de celelalte. Mai etanș, cel politic, abil acoperit de Ion Antonescu și de serviciile secrete ale regimului, care l-

au bagatelizat, s-a desfășurat sub ochii nemților, care – după câteva alarme – au sfârșit prin a nu-l mai lua în serios. Reușita întregii operații au asigurat-o militarii, care, spre deosebire de diplomați și de politicieni, erau perfect conștienți că-i aștepta plutonul de execuție dacă se descoperea conspirația lor. Reacția înspăimântată a lui Dămăceanu (trădătorul din cercul militarilor) și a lui Bodnăraș-Ceaușu la aflarea celor petrecute la Palat și punerea lui Patrășcanu (singurul lider politic care a putut fi găsit după hotărârea de a anticipa lovitura prevăzută pentru 26 august) în fața faptului împlinit, ne dovedește că niciunul din ei nu beneficia de încrederea cercului de militari cu care Regele obișnuia să pregătească deciziile importante pe care urma să le ia.

Rolul jucat de comuniști în lovitura de Palat este cvasi-nul și se datorește hazardului. Militarilor le repugna ideea de a face pe poliștiții, organizând ei paza Mareșalului, un camarad pentru care aveau cea mai mare stimă. Sănătescu, panicat de situație, a fost încântat să scape de prizonieri. Tras la răspundere pentru fapta sa de generalul Gh. Mihail, când acesta a aflat că Generalul Aldea îi lăsase pe ruși să pună mâna pe Antonești, Sănătescu l-a dezarmat cu următorul răspuns: «*Gân-dește-te că, dacă nu i-aș fi predat, acum ar zăcea morți sub dărâmturi*» (Casa Nouă, unde erau deținuți, a fost rasă de bombardamentele germane din 24-25 august). Pe generalul Aldea, Gh. Mihail nu-l scotea din «prost» când evoca seria de gafe pe care le-a făcut după ce s-a lansat în politică (sinuciderea lui Manfred von Killinger, abandonarea Antoneștilor și căderea în plasa «complotului Sumanelor Negre», în întregime regizat de comuniști și NKVD).

Generalii de jandarmi, Constantin Tobescu și Gheorghe Iliescu precum și Eugen Cristescu (cu al cărui adjunct și succesori temporari, Eugen Cernăianu au fost arestați după intrarea Armatei Roșii în București.

Nu poate exista nicio îndoială despre intenția lui Ion Antonescu de a negocia cu rușii. Contactul stabilit la Stockholm cu Ana Kollontai este în această privință o probă indiscutabilă. Să nu uităm că misiunea pe care i-a dat-o lui Fr. Nanu datează dinaintea Conferinței de la Teheran, despre ale cărei decizii nu

s-a știut nimic la București, până la sfârșitul lui martie 1944. Întrebarea se pune, așadar, în alți termeni decât cei din titlul articolului d-nei M. Munteanu, anume: «*A dorit cu adevărat Antonescu să semneze un armistițiu numai cu rușii?*» (În realitate, textul original nu cuprindea cuvântul «numai») Aici, răspunsul este: «*Mai mult decât probabil că nu*». Mareșalul făcea mult caz de cavalerism, de care a dat și dovadă în multe ocazii. Dar cunoștea valoarea șireteniei ca mijloc de a induce anumite reacții la adversar și știa s-o folosească. Știm precis, tot de la colaboratorii lui cei mai apropiați (secretarul său Gh. Barbul) și de la militarii cu care se sfătuia (fostul său șef de la Biroul operații al Marelui Stat Major în 1916-1917, generalul Radu R. Rosetti) că «*nu avea de gând să dea țara pe mâna rușilor*». De aceea, voia în orice chip să-i implice pe englezi, în care avea mare încredere (nu-i plăcea deloc ideea «capitulării necondiționate» la care țineau atâtea americanii), de la care spera că vor garanta menținerea unui stat independent de Rusia pe teritoriul României și era convins că vor debarca în Balcani.

Teza superficială și tendențioasă a unei schimbări de atitudine față de Germania care s-ar fi datorat victoriilor repurtate de Aliați în 1943 nu conține niciun element veridic. În septembrie 1939, imediat după declanșarea războiului, generalul Radu Rosetti a declarat Aureliei Kaudelka-Csauderna următoarele: «*Am stat astăzi la masă cu generalul Antonescu și amândoi am ajuns la concluzia că domnul Hitler a făcut o mare greșală intrând în război contra Marii Britanii. Războiul este de pe acum pierdut pentru Germania: Anglia este cea mai mare putere a Lumii pentru că, ocupând o treime din suprafața globului, resursele sale, umane și materiale, sunt practic inepuizabile.*»

Atașamentul lui Antonescu față de aliații tradiționali ai României este dovedit și de felul în care acesta îi putea înșela luciditatea. În mai 1940, cu câteva zile înaintea capitulării Franței, Antonescu explica unor membri ai familiei Brătianu de ce și cum, în maximum trei săptămâni, trupele generalului Gamelin (comandantul suprem al Armatei franceze) vor defila pe Unter den Linden (echivalentul berlinez al Câmpiilor Elizee, calea triumfală pe care trupele franceze victorioase se îndreptau spre Arcul de Triumf). Speranța în victoria Angliei îl făcea să repete mereu, firește doar în prezența prietenilor săi (tot generalului R. Rosetti, atunci când acesta i-a reproșat trecerea Nistrului, și, constant, secretarului său, Gh. Barbul): «*Fă, Doamne, ca nemții să-i bată pe ruși și englezii pe nemți!*»

Dacă Antonescu ar fi dorit efectiv, după 19 august 1944, să organizeze rezistența pe linia Focșani-Nămoloasa-Galați, n-ar fi avut ca primă prioritate mutarea guvernului într-un târgușor din masivul Retezat (dispoziție luată de guvern, cu a cărei îndeplinire fusese însărcinat Mihai Antonescu) și organizarea rezistenței în Transilvania (cum le-a declarat Regelui și lui Sănătescu în cursul primei faze a discuției avute la 23 august). De altfel, linia Focșani-Nămoloasa-Galați nu poate fi folosită decât împotriva unui atac dinspre Sud-Vest, cum a fost cazul în 1917-1918 (oricine observă configurația terenului își poate da seama de acest lucru, «faleza» fortificabilă fiind constituită de malul stâng al Siretului).

Prof. Cristian ȚIBREANU

Ședință încheiată optimist...

Sfîdînd canicula, consilierii locali și-au dat întâlnire joi, 30 iulie 2009, pentru ședința ordinară a „parlamentului local”, dezbătînd probleme de etapă și de perspectivă ale comunității. Deși ordinea de zi a fost mai puțin „stufosă”, discuțiile „s-au încins”, punctele de vedere proprii fiind susținute de aleșii locali pe măsura temperamentului și a puterii de argumentare a fiecăruia.

Conform „ghidului” de desfășurare a ședinței, dl Dorin Mănciu, președintele de ședință, l-a invitat pe dl. primar, Costel Pistrițu, să prezinte ordinea de zi, după care, preluîndu-și prerogativele a supus-o votului, toate cele 9 proiecte de hotărâre obținînd sufragiul consilierilor, spre a fi dezbătute.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind rectificarea bugetului local pe anul 2009, prezentat de d-na Violeta Moțățeanu, director executiv economic, se precizează că, avînd în vedere Hotărârea de Guvern 655/2009, Ordinul nr. 820/30.06.2009 pentru modificarea și completarea Ordinului Ministerului Sănătății 502/24.04.2009 și Protocolul 5616/08.07.2009 încheiat între Direcția de Sănătate Publică Dolj, Spitalul Municipal Băilești și Primăria Municipiului Băilești, executivul a propus rectificarea bugetului local, după cum urmează:

La partea de Venituri:

Cap. 43.02.14 „Transferuri de la alte administrații pentru acoperirea cheltuielilor de sănătate”, conform Ordinului 820/30.06.2009 + 105 mii lei;

Cap. 42.02.41 „Subvenții pentru reabilitarea unor unități de învățămînt + 75 mii lei.

La partea de Cheltuieli:

Cap. 65.02.71 „Învățămînt” – cheltuieli de capital + 75 mii lei;

Cap. 66.02.20 „Spital” – cheltuieli materiale + 5 mii lei;

Cap. 66.02.10 „Spital” – cheltuieli de personal + 100 mii lei.

De asemenea, s-a propus efectuarea următoarelor virări de credite: Se retrag sume astfel:

Cap. 61.02 „Poliție Comunitară”, se retrag 100 mii lei de la subvenții;

Cap. 74.02 „Mediu-salubritate”, se retrag 46 mii lei, din care 36 mii lei de la cheltuieli materiale și 10 mii lei de la cheltuieli de capital;

Cap. 67.02, se retrag 100 mii lei de la cheltuieli de capital. Sumele disponibilizate se repartizează după cum urmează:

Cap. 84.02 „Străzi” + 166 mii lei, cheltuieli de capital necesare introducerii unor poziții noi de investiții;

Cap. 84.02 „Străzi” + 47 mii lei, cheltuieli materiale pentru balastare drumuri;

Cap. 67.02 „Cultură” + 30 mii lei, cheltuieli materiale necesare organizării tuturor evenimentelor afe-rente anului 2009.

În urma rectificării, bugetul local se cifrează la 21.074 mii lei, la ambele părți.

Consecință a rectificării, se modifica Lista de investiții aprobată prin bugetul inițial, astfel:

Cap. 51.02 „Administrație”, se elimină pozițiile „Copiator” și „PUG” - elaborare, diminuându-se cu suma de 45 mii lei;

Cap. 65.02 „Învățămînt”, se majorează suma cu 85 mii lei, 75 mii lei prin alocarea unor sume conform HG 655/2009 și, implicit, prin introducerea unor poziții noi de in-

vestiții: + 25 mii lei, Sc. nr. 5 – reabilitare; + 50 mii lei, Șc. Balasan – reabilitare și 10 mii lei prin redistribuire de la un alt capitol;

Cap. 66.02 „Spital”, se introduce o nouă poziție de investiții „Reabilitare termică SF și PT”, redistribuindu-se suma aprobată inițial;

Cap. 67.02 „Zone verzi”, se diminuează cu suma de 19 mii lei;

Cap. 70.02 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, se majorează suma inițială cu 6 mii lei și se introduce o nouă poziție de investiții, „Aport la capitalul social al Companiei de Apă Oltenia SA” în sumă de 15 mii lei;

Cap. 84.02 „Străzi”, se majorează suma cu 202 mii lei și se introduce o nouă poziție de investiții „Modernizare trotuare str. Victoriei” în sumă de 90 mii lei.

Dl. Amza Dumitrașcu a solicitat explicații suplimentare cu privire la cei 10 mii lei care apar la poziția „Distribuiți”, problema clarificată de către directorul executiv. Dl. Gabriel Tica a propus ca cele 25 mii lei de la „Utilități” să fie transferate pentru terenul și sala de sport, la care directorul executiv a informat că nu se poate face acest transfer, iar edilul-șef a precizat că a purtat o discuție cu dl director Dan Panait pentru racordarea sălii de sport la centrala termică și au stabilit să contracteze o firmă, să execute lucrarea și apoi se va găsi o soluție de rezolvare.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor consilierilor locali.

S-au dezbătut apoi cele 4 proiecte de hotărâre supuse atenției asistenței de către dl. primar Costel Pistrițu.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la aprobarea organigramei și a statutului de funcții pentru Muzeul „Câmpia Băileștilui”, se menționează că, deoarece în urma scoaterii la concurs a posturilor de muzeograf I A și restaurator I A, vacante în prezent, niciun candidat nu a îndeplinit condițiile de vechime în specialitatea studiilor, executivul a propus transformarea acestora în muzeograf debutant, respectiv, restaurator debutant.

Propunerea executivului a fost adoptată în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea Codului de Conduită a funcționarilor publici și a personalului contractual din Primăria Băilești, se precizează că, ținînd seama că prin legile 7 și 477/2004 au fost reglementate codurile de conduită pentru funcționarii publici și pentru personalul contractual din autoritățile și instituțiile publice, și că potrivit acestora autoritățile și instituțiile publice trebuie să armonizeze regulamentele interne de organizare și funcționare cu codurile de conduită specifice, în funcție de domeniul de activitate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de aprobare a Codului de conduită a

aparaturii de specialitate al Primarului municipiului Băilești, care să completeze HCL 74/2007, prin care s-a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare.

Dl. Mugurel Mînzîna a întrebât de cine aparțin funcționarilor primăriei, iar dl. primar a precizat că în acest moment există multe neclarități și neconcordanțe, dar, din câte este informat, în doua-trei luni se va face o delimitare precisă între funcționarii primăriilor și posibili funcționari pe care îi poate angaja CL ca salariați proprii. Dl. Dorin Mănciu și-a exprimat părerea că, din moment ce acest cod de conduită este reglementat prin lege, nu se justifică aprobarea lui prin hotărâre a CL.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Regulamentul intern al aparatului de specialitate al Primarului municipiului Băilești, se stipulează că, întrucît în momentul de față nu există un Regulament de ordine interioară, executivul a întocmit Regulamentul intern care va fi adus la cunoștință funcționarilor publici și personalului contractual din primărie, pe care îl supune spre aprobare Consiliului Local.

Propunătorul a menționat că nu se poate spune cu exactitate dacă acest regulament trebuie aprobat sau nu de către CL, însă a fost de părere că el trebuie să se dezbată, pentru a se cunoaște și obligațiile funcționarilor, nu să se discute numai despre drepturile bănești ale acestora. Avînd în vedere aceste considerente, a solicitat consilierilor locali să facă propuneri de îmbunătățire a regulamentului.

Dl. D. Mănciu a fost de părere că este foarte bine că sunt informați consilierii, însă nu este necesar ca regulamentul să fie trecut prin consiliu și aprobat de acesta. În replică, dl. primar a precizat că adevăratele care se eliberează funcționarilor au antetul cu Consiliul Local, motiv care îl determină să considere că, pe cale de consecință, salariații sunt ai consiliului local. Dacă ar apărea în antet Instituția Primarului, totul s-ar face prin dispoziție de primar. În prelungirea discuției, dl. D. Mănciu a precizat că este vorba de un contract care se încheie între angajator și salariat și a întrebât cine semnează acest contract. Dl. G. Tica a precizat că a studiat cu atenție proiectul de regulament și a constatat că nu se specifică numărul de zile plătite la care au dreptul salariații pentru evenimentele majore din viață – căsătorie (nunta), înmormântarea membrilor familiei etc. Dl. Vasile Duinea a pus accent pe faptul că la întocmirea regulamentului nu a existat o discuție între primar și sindicat, iar dl. D. Mănciu a apreciat că, din moment ce la negocieri au participat trei reprezen-

tanți ai primăriei (primar, secretar, director economic), era normal ca și sindicatul să aibă tot trei reprezentanți, nu numai pe dl. Nicolae Florescu. În intervenția sa, primul gospodar al municipiului a precizat că situația este foarte dificilă, sunt primării care nu și-au luat salariile, se preconizează reduceri mari la funcționarii publici. Ar fi bine ca și consilierii să îl ajute mai mult, să meargă în teritoriu, să stea de vorbă cu oamenii și să prezinte informări în fața Consiliului Local. S-a declarat de acord cu mult-discutata pauză de masă, dar, dacă aceasta este mai mare de 15 minute, programul trebuie prelungit cu durata ei, pentru a nu fi afectat timpul de lucru – 8 ore pe zi. În viitorul apropiat, se va prezenta un raport al activității fiecărui salariat, în scopul ajungerii la eficientizarea activității. Dl. N. Florescu și-a exprimat dorința ca din regulamentul să fie eliminat articolul privitor la hărțuirea sexuală, pentru că nu au existat niciodată situații de această natură. Intervenind din nou în discuție, președintele de ședință a insistat asupra faptului că regulamentul trebuie negociat de cele două părți – primărie, sindicat – și, când capătă formă finală, să fie supus dezbaterii. Dl. M. Mînzîna și-a exprimat părerea că masa nu poate fi servită în 15 minute, noțiunile elementare de igienă obligându-l pe fiecare să-și spele mâinile înainte de servirea mesei. Dl. Ionel Mușuroi, referindu-se la pauza de masă, a menționat că problema este delicată. Servirea mesei la serviciu se face greu în 15 minute, iar dacă salariații merg acasă, în pauza de o oră este foarte posibil să fie oameni care au probleme importante de rezolvat la primărie, intervenție în urma căreia dl. Paul Mitroi a propus ca, prin rotație, să se asigure permanența în birouri, propunere care l-a determinat pe edilul-șef să-și exprime dezamăgirea generată de faptul că, de multe ori când este nevoie să se deplaseze la Craiova sau în oraș pentru o perioadă mai mare de timp, unii salariați, și nu chiar puțini, pleacă să-și rezolve problemele personale. În final, a fost însoțită propunerea dlui D. Mănciu ca regulamentul să se negocieze și apoi să se supună dezbaterii în proxima ședință.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă participarea Consiliului Local ca acționar la SC Compania de Apă Oltenia SA, aportul de capital social și de desemnare a reprezentantului în Adunarea Generală a Acționarilor, se menționează că, avînd în vedere că prin Hotărârea CL 42/26.03.2008 s-a aprobat asocierea la compania menționată și că, pentru buna desfășurare a activității companiei este necesară participarea CL ca acționar în cadrul acesteia, executivul a propus consiliului local să fie de acord să devină acționar,

să stabilească aportul la constituirea capitalului social, părțile sociale și acțiunile și să desemneze pe dl. primar Costel Pistrițu ca reprezentant al său în AGA a SC Compania de Apă Oltenia SA. Edilul șef a precizat că Băileștii a intrat în Asociația de Dezvoltare Intercomunitară de Apă Craiova, avînd un parteneriat încheiat cu Compania de Apă. La noi nu s-a reușit să se facă ridicările topo, pe care le va executa firma. A convins Craiova să fie de acord să obținem și noi câteva acțiuni și părți sociale, dar momentan nu știe cu precizie câte. A făcut și face demersuri pentru a fi reprezentat în AGA. Pornind de la aceste considerente, a propus să se aprobe proiectul în forma prezentată, iar în ședința viitoare să se completeze cu numărul de acțiuni și părți sociale, pentru a fi și noi beneficiari, să fim, cu alte cuvinte, acționari. Dl. D. Mănciu a întrebât dacă nu exista incompatibilitate la desemnarea primarului ca reprezentant în AGA, știindu-se că funcția de primar este de demnitate publică și a solicitat informații suplimentare privind legile care stau la baza acestui proiect. La întrebarea d-lui M. Mînzîna dacă putem susține financiar proiectul, dl. primar a informat că, în cazul în care ni se dă 20-22%, se poate suporta aportul de capital și a propus să se aprobe acum doar propunerea de a deveni acționar și de desemnare a reprezentantului în AGA.

Toți aleșii locali au fost de acord cu propunerea executivului.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea modificării art. 8 al Regulamentului de organizare și funcționare a Clubului Sportiv „Progresul” Băilești, adoptat prin HCL 9/2006, și de aprobare a actului adițional, prezentat de dl. viceprimar Paul Mitroi, se precizează că, deoarece prin art. 8 din regulament era prevăzut compartimentul antrenori cu 3 posturi, iar prin HCL 54/2009, în cadrul clubului s-au prevăzut 4 ramuri sportive distincte, executivul a propus ca art. 8 din regulament să fie formulat astfel: „Structura organizatorică a clubului este realizată prin următoarele compartimente: Compartimentul antrenori – 4 posturi, Compartimentul jucători – 15 posturi”.

Deoarece dl. P. Mitroi a menționat că în actul adițional se prevede, printre altele, și articolul care se referă la culorile clubului ca fiind portocaliu și negru, dl. Ioan Negreț a susținut să se continue cu aceleași culori și a propus să fie invitat semnatul acestui articol pentru unele clarificări. Noi am informat că se face o regretabilă confuzie între culorile clubului, care constituie un simbol, și culoarea echipamentului folosit la jocuri. Prin tradiție, culorile clubului nostru sunt cele ale tuturor cluburilor care poartă numele „Progresul”, adică bleu cu albastru, și, din informațiile pe care le deținem, nu se pot schimba prin hotărâre a CL. Dl. V. Duinea a insistat pe faptul că în ședința anterioară s-au aprobat ca ramuri sportive fotbalul, handbalul, gimnastica și luptele, că înființarea unei ramuri sportive se face la propunerea CL, dar că, din câte știe, desființarea se realizează numai cu acordul federațiilor de specialitate. Nu a fost de acord cu realizarea de venituri prin valorificarea patrimoniului clubului, discuții în urma ➡

➤ cărora edilul șef a subliniat că important este ca activitatea fotbalistică să fie eficientă și să aducă bucurii iubitorilor acestui sport. Dl. G. Tica a insistat asupra faptului că toate cluburile țin la tradiție, motiv pentru care a susținut cu tărie să respectăm culorile clubului, dând exemplul Timișoarei care „s-a bătut” vehement pentru păstrarea culorilor. La sugestia dl. D. Manciu, dl. secretar Mihai Barbu a repetat propunerile făcute de vorbitori care, supuse la vot, au fost aprobate în unanimitate. De asemenea, la întrebarea președintelui de ședință cine este directorul clubului, i s-a răspuns că până pe 31.07 funcția este deținută de dl. Florin Duinea, după care se va organiza concurs pentru ocuparea postului de director, iar acesta va organiza concurs pentru ocuparea posturilor de antrenori.

Proiectul executivului a obținut sufragiile tuturor consilierilor locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind aprobarea închiderii Depozitului de deșeuri urbane Băilești 2, prezentat de dl. Firu Mustăța, se precizează că, întrucât prin prevederile Directivei 1999/31/CE, la data de 16 iulie 2009, expiră perioada acordată statelor membre de a lua măsuri pentru ca depozitele de deșeuri neconforme să nu mai poată continua activitatea, executivul a propus sistarea depozitării deșeurilor în depozitul menționat și închiderea acestuia.

Dl. primar a informat că situația este foarte grea, pentru că această groapă, înființată în 2003, n-a fost declarată la Ministerul Mediului. De aceea, când a cerut bani pentru închiderea ei, i s-a răspuns că n-are motive să solicite aceste sume, fiindcă, de fapt, aceasta nu există și că va fi obligat să cheltuiască cca 100 de mil. de lei vechi pentru această groapă „fără act de naștere”. S-a gândit la soluționarea acestei probleme și a discutat cu cei de la Calafat să ducem deșeurile acolo, dar va trebui să plătim niște sume pentru aceasta. A lansat pentru consilieri rugămintea să-i informeze pe oameni că se va închide groapa, însă Serviciul Salubritate le va pune la dispoziție europubele, ca să nu se mai arunce gunoaiile pe unde vrea fiecare.

Toți consilierii locali au fost de acord cu proiectul propus de executiv.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă darea în folosință de teren agricol, în mod gratuit, Bisericii „Izvorul Tămăduirii”, prezentat de ing. Florea Pîrvulescu, se stipulează că, în vederea obținerii de fonduri pentru continuarea construirii bisericii cu hramul „Izvorul Tămăduirii”, executivul a propus darea în folosință în mod gratuit către lăcașul de cult menționat a suprafeței de 92 ha teren arabil din izlazul comunal, în anul agricol 2009-2010.

Dl. Ionel Mușuroi a informat că, stând de vorbă cu cei care au lucrat pământul dat bisericii, a fost rugat să solicite ca închirierea să se facă pe o perioadă de trei ani, pentru a putea investi și a culege roadele investiției, motiv pentru care a avansat o propunere în acest sens, iar dl. Paul Mitroi a propus ca atribuirea pământului să se facă la fel ca și în anii anteriori, adică prin licitație.

Supusă la vot, propunerea executivului, cu amendamentul ca închirierea să se facă pe trei ani agricoli, a fost aprobată în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea de teren intravilan, amplasat în str.

Victoriei, nr. 161, supus atenției asistenței de dl. Victor Bonci, se menționează că, ținând seama că prin adresa 13.560/22.06.2009 SC Virgil și Simone, cu sediul în Băilești, str. Revoluției, nr. 52, având punct de lucru în str. Victoriei, nr. 161, a solicitat să închirieze sezonier terenul din fața punctului de lucru, executivul a propus închirierea suprafeței de 120,23 mp pe perioada desfășurării activității, anual – cinci ani de închiriere sezonieră – preț minim de pomire a licitației fiind 2,74 euro/ mp/lună.

Dl. D. Manciu a rugat să se clarifice noțiunea de „închiriere sezonieră”, în timp ce dl. V. Duinea a precizat că „omul a cerut doar terenul”. Dl. M. Mînzînă a pedalat pe faptul că planează incertitudinea, fiindcă nu este specificată perioada, întrebând „este vorba de cinci ani sau de un an?”, iar dl. Petre Pelea a propus să se stipuleze în contractul de închiriere obligativitatea de a nu afecta spațiul verde. După ce a început cu o glumă, întrebând dacă există la terenul solicitat spațiu verde, dl. I. Negreț a precizat că, din câte este informat, se pare că lucrarea a început deja și aprobarea se cere după demararea lucrării, intervenție la care dl. D. Manciu a precizat că nu s-au început lucrările, ci este doar ceva provizoriu prin „plasarea unor scânduri care oricând pot fi ridicate”.

Proiectul de hotărâre propus de executiv a obținut sufragiile tuturor reprezentanților comunității în Consiliul Local.

Și pentru ca ședinței să nu-i lipsească nimic, și la Diverse au fost abordate probleme interesante, de interes general. Astfel, d-na Elena Jianu a informat consilierii cu doleanțele celor de vârstă a III-a, organizați în Clubul Seniorilor, la întâlnirea cărora a fost invitată, și și-a exprimat satisfacția că s-au dezbătut teme interesante, generoase, una dintre ele referindu-se la problema hoților de buzunare care își fac apariția în piață, joia și duminica.

S-a conturat concluzia că organele abilitate – Poliția Municipală și Poliția Comunitară – ar trebui să intervină mai ferm pentru stoparea fenomenului, iar participanții au rugat-o să solicite consilierilor să intervină în această situație. Pensionarii au apreciat realizările în domeniul spațiilor verzi, iar unii au întrebare ce s-a făcut cu pomii tăiați, personal informându-i că vor fi folosiți la centrala termică de la sere. În altă ordine de idei, a apreciat progresele realizate în programul de apă. Dl. Paul Mitroi a insistat asupra necesității desemnării urgente a directorului interimar al Clubului Sportiv „Prograsul”, propunând o consultare a tuturor pentru desemnarea persoanei potrivite. Dl. V. Duinea s-a adresat direct dl. Constantin Pascu întrebându-l dacă știe pe ce perioadă a fost director al clubului prof. Florin Duinea. S-a dovedit destul de vehement pentru că se pun cheltuielile făcute înainte de numirea sa, „în spatele” prof. Duinea.

„Acesta nu s-a dus să taie tribunele de la stadion (nu știu în ce scop), iar toți banii primiți pentru funcția de director i-a cheltuit pentru echipă, ba mai mult, a fost nevoit să se judece pentru «măgăriile» făcute de dl. Pascu cu ocazia completării gazonului la stadion”. A solicitat cu insistență ca dl. Pascu să-și retragă cuvintele și să-și ceară scuze public pentru că l-a etichetat pe prof. Duinea drept „Gică Contra”, acuzație în urma căreia cel învinuit a asigurat asistența că n-a făcut niciodată această afirmație. Dl. Marian Pistrițu a întrebat dacă s-a primit vreo

amendă de la Agenția de Mediu și a precizat că este foarte curios să vadă ce amenzi aplică primăria pentru aceia care duc gunoaiile unde poftesc. L-a rugat pe dl. D. Manciu să spună ce s-a obținut de la Consiliul Județean pentru localitatea noastră, mai precis cu ce ne-a ajutat dl. președinte Ion Prioteasa. Dl. primar a propus să-l desemnăm pe dl. D. Manciu să ne reprezinte în problema șoselei de centură, pentru că personal a încercat să sensibilizeze CJ pentru a astupa cu asfalt gropile de pe șoseaua de centură, dar n-a avut sorți de izbândă. Primind acceptul președintelui de ședință, ne-am exprimat îngrijorarea generată de faptul că, printr-o notă telefonică, se informa că nu se vor primi bani pentru campusul aprobat a se realiza la Grupul Școlar „Ștefan Anghel” și am lansat d-lui primar rugămintea de a interveni la organele competente, pentru a nu se întârzia prea mult sau a se pierde această investiție de anvergură. După ce am întrebat dacă au fost recompensați elevii care au obținut premii la olimpiadele școlare și am primit răspuns afirmativ, ne-am exprimat părerea că este necesar să se facă o reparație morală și materială și să fie recompensați cei doi elevi de la Grupul Școlar „Ștefan Anghel”, care au obținut premiul al II-lea, respectiv, mențiune la faza națională a olimpiadei la disciplinele de specialitate, intervenție în urma căreia edilul șef a mărturisit că n-a fost informat că la unitatea școlară respectivă am avut asemenea succese, că acum aude prima dată de ele, i-a felicitat pe cei doi „premișii” și pe profesorii care i-au pregătit, promițând că va ține seama de rugămintea noastră și-i va recompensa pe meritușii olimpici.

Ședința s-a încheiat în mod optimist, primul gospodar al municipiului exprimându-și convingerea că în viitor comunicarea se va situa la cote superioare ca și colaborarea între executiv și „parlamentul local”, cu efecte benefice pentru comunitate.

Gh. GHEORGHISAN

Interviu cu domnul Costel PISTRIȚU, primarul municipiului Băilești

Zilele Băileștilui

Ediția a IX-a

Acasă
la
Nea Mărin

Ediția a II-a

► Continuare din pag. 1

R: În condițiile practicării peste tot a sponsorizărilor, ce puteți să spuneți cititorilor „Gazetei de Băilești” despre nivelul acestora în anul de criză 2009 atât privind participarea întreprinzătorilor locali, cât și a celor nebaileșteni?

P: Așa cum cu toții vedem și trăim, criza economică ne afectează și pe noi, aici, la Băilești. Acest lucru se vede atât la societățile și firmele private, cât și la instituții ale statului. Față de anul 2008, în care implicarea agenților economici în sponsorizarea acestor manifestări a fost una consistentă, anul acesta se constată o scădere atât a numărului de agenți, cât și a contribuției.

R: Asupra căror elemente dl. primar dorește să insiste și nu au fost cuprinse în întrebările formulate?

P: Cred că mulți băileșteni se întreabă de ce numai un singur eveniment de asemenea amploare?

Pentru anul 2009, am prevăzut încă două evenimente culturale: primul este „Festivalul zaibarului și prazului”, ce va avea loc spre sfârșitul lunii octombrie, în sprijinul căruia a venit și Asociația Națională de Turism ANTREC.

Al doilea eveniment se va desfășura în seara de 31 decembrie, pentru a sărbători împreună cu toții trecerea dintre ani.

Este puțin? Este mult? Nu știu. Pot spune că la acest moment atât ne putem permite. Sper ca pentru anul 2010 manifestările culturale ce vor avea loc să fie mult mai numeroase și de o mai bună calitate.

Așa cum reieșea din interviul dl. primar, manifestările se vor adresa unui cadru cât mai larg de beneficiari, după următorul program al manifestărilor prilejuite de „Zilele Băileștilui” ed. a IX-a, „Acasă La Nea Mărin” (ed. a II-a).

Un act de cinstire a vârstei senectuții

Într-o vreme în care la orice pas e invocată criza, se mai petrec și lucruri de excepție, dar cu voia și tenacitatea oamenilor. O asemenea excepție a fost manifestarea organizată la inițiativa primarului Costel Pistrițu, în ziua de 15 august – de Sfânta Maria Mare – în cinstea familiilor care au peste cincizeci de ani de căsătorie. După datele registrului stării civile au fost invitate toate astfel de familii, din care au participat treizeci și patru care au trecut testul de fidelitate cu

baremul minim de cincizeci de ani.

Invitații-sărbătorii au participat la slujba religioasă la Hramul Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” unde au primit binecuvântarea cuvenită din partea părintelui paroh Cătălin Neacșu, apoi cu un autobuz s-au deplasat la Restaurantul Master’s unde a avut loc masa festivă într-o atmosferă destinsă, s-a dansat după șlagărele tinereții participanților și s-au jucat hore, sârbe și alte dansuri tradiționale.

A fost o acțiune reușită, încărcată

de afectivitate și stimulată de mândria de a fi băileștean prin toate, adică descendență, existență și conștiința unei conduite coresponsabilă de-a lungul întregii vieți, după cum mărturisea ulterior unul din participanți, dl. Marian Ionescu, cel care, cu ocazia acestei manifestări, s-a considerat un privilegiat, în sensul că în acea zi a aniversat atât ziua de naștere, cât și pe cea onomastică, iar în septembrie va aniversa optzeci și unu de ani de la botezul în aceeași biserică în care s-a cununat apoi și și-a botezat copiii.

Au participat următoarele familii băileștene: Iacob Ion, Cojocar Nicolae, Babarada Nicolae, Hera Emil, Dunavățu Constantin, Costea Pătru, Cîrciumaru Constantin, Ionescu Marian, Paliță Mihail, Becherescu Alexandru, Jîfcu Mihail, Dișă Ion, Uncheașu Ioan, Florescu Petre, Crăciunoiu Gheorghe, Moțățianu Ion, Dincă Gheorghe, Goța Emil, Ciobanu Ștefan, Ionică Florea, Nicu Gheorghe, Berbecaru Dumitru, Crăciun Marin, Olaru Andrei, Anton Nicolae, Colan Mișu, Preoteasa Daniel, Dițoiu Firu, Dobre Gheorghe, Iordache Petre, Mitroi Ion, Ciocioană Ilie, Duca Florea și Tănase Marin.

Valentin TURCU

Străveche taină-a vieții oamenilor,
Cum se rostește într-o rugăciune
Tatăl văzutelor și nevăzutelor
Ce la Est-Vest și la Nord-Sud se spune:

“Pâinea noastră ce de toate zilele“,
Smerit cerută-n verci celui de sus,
E pentru toți creștinii binele –
Bucată ruptă din trupul lui Iisus...

Printr-o minune Moise, la un semn,
Cu numai două pâini și cu cinci pești,
Săltând spre cer toiagul lui de lemn,
Astâmpărat-a foamea mulțimii evreiești...

Și scriu de pe atunci “Legile“ lui
De azimă, aluat și de pâine dospită,
De rosturile lor în viața omului
Și rânduiești de cum ea trebuie trăită...

Egiptenii-mbinând plăcutul cu utilul,
Puneau grâu pentru pâine și pentru animale;
Cântând Imnul lui Ra, făceau să-l ude Nilul
Și secerau și două recolte anuale...

Și pe Câmpii Asire atunci în vremea veche,
Era un rai al pâinii de grâu cu spic bogat,
Strălucea Babilonul cel fără de pereche
Cu-o față către Tigru și-alta spre Eufrat...

În India, pe Gange, hindușii mâncau lipii;
Iar, mai la răsărit, “marele popor chinez“
Din care mureau de foame cu sutele de mii,
Împărțea, în loc de pâine, câte-o mână de orez...

Grecii, latinii, germanii și-alte multe neamuri,
Pentru pâine puneau grâu și-aveau și orz și secară;
Boi sau cai se opinteau la care, în jug sau hamuri
Să ducă poveri de saci pentru măcinat, la moară...

Spune tradiția de războinici de departe,
Uimiți de cât e grâul de-nalt și de semeț,
Ca aici la Dunăre, niciunde-n altă parte;
Din el nu se vedeau nici cal nici călăreț...

“Pâine și circ“, la Roma-n antichitate,
Erau pentru popor un dar imperial;
Azi, noi, urmașii Romei, trăitori în libertate,
Avem pâine, dar și circ... politic-electoral...

Mori cu cai și mori de apă, Mori de vânt și mori de foc,
Cu “uium“ mare sau mic și “morari printre morari“;
Unii buni și pricepuți, alții, puțini – mai deloc,
Cinstiți și-ndatoritori, dar și hoți și potlogari...

La moară se-adăsta zile-ntregi și săptămâni,
Când oameni se strâneau-gloată și-aduceau din lume vești,
Mâncau ce aveau de-acasă și beau apă din fântâni
Și spuneau și ascultau – pe saci – snoave și povești...

Câte cântece nu sunt și versuri despre morari,
Cu nevestele-nurlii, dar și-ale lor ibovnice
Și le cântau lăutarii că iubeau și “fete mari“,
Pentru un blid de făină și unu-două batice...

Că furau pe câte-o țevă din grâu și din făină
Marin Preda povestește în marele său roman
De Tache-al lui Aristide, cum i-a căutat pricină
Și l-a dovedit ca hoț și l-a bătut Țugurlan...

Pâinea se frământa acasă în copăie
Și se cocea cuminte la foc meșteșugit;
Se ardeau în cuptor sau țest vreascuri sau paie
Și sta pe vatră până dădea în rumenit...

Mai târziu, pe la orașe, au apărut și brutari;
Cu făină din belșug, din mâini de frământători
Se-ndreptau pâinile crude – sute – spre cuptoare mari,
Puse și vegheate de panacadari – cocători...

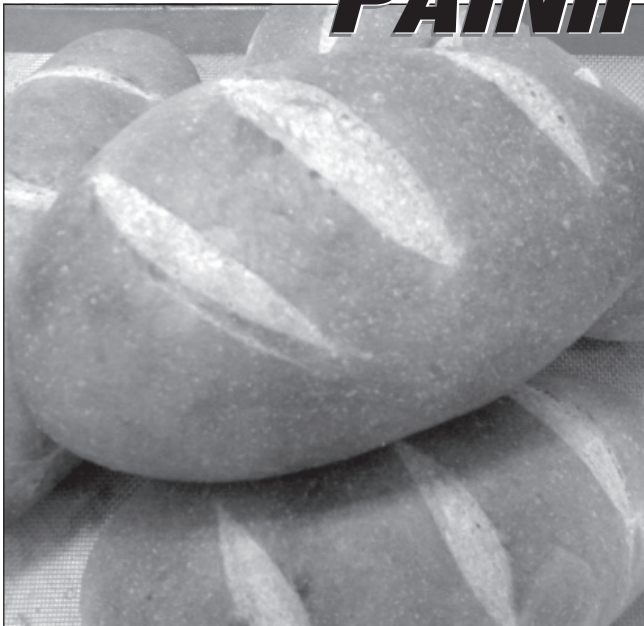
În timp a intrat făina-n fel de fel de combinații
Cu sare, fructe, brânză, dulceturi, zahăr sau miere,
Cu grăsimi și mirodenii pe la diferite nații
Să satisfacă orice exigență sau plăcere...

“Se caută“ prin lume plăcinte, covrigi, brișoi,
Prăjituri și cozonaci, ștrudele și sărățele,
Kekuri, biscuiți, tartine și gogoși,
Chifle și pandișpane, pesmeți și merdenele...

La Băilești, chiar înainte de-a fi în U.E. intrați,
Bogat sau pârilit mănăncă de câteva ori pe an
Pizza – un aluat prăjit cu salam sau cu cârnați
Și-o să fie “Pizzerii“ curând și la... Balasan...

De la căpisterie, postavă sau covată,
De la cuptoare și țeste de lut și rudimentare,
Azi cu vase de inox brutăria e dotată,
Cuptoare electrice, mixere și malaxoare...

BALADA PÂINII

A trecut vreme de când toate le făceau brutarii
Și s-au profilat încet alte și-alte meserii;
Se caută cu anunțuri patiseri și plăcintari;
Copii, tineri și bătrâni merg des la cofetării...

Pâinea, dulciurile, toate au intrat în “chimizare“;
Cu atâția stimulenți și amelioratori,
Brutarii și cofetarii parcă-ar fi-n laboratoare
Toți în alb imaculat, zici că sunt... cercetători...

Ce-i mai bun ca pâinea caldă în postavă frământată
De mâini dragi și, pe urmă, spoită cu “plătăgeni“,
Iar pe cârpător, apoi, cu furculița ornată
Și coaptă pe vatră-n “țăst“, ars la un foc de coceni?!

De mult puneau prin cârciumi gogoși fripte-n untură,
“Ocnă“ de sărate și oferite gratuit,
Căci ațâtau la cheflii poftele de “beutură“,
Iar hoțul de cârciumar era, astfel, în profit...

Câți deloc n-au gustat pasca, sau nici măcar n-au văzut?!
Și, atunci, cum pot să știe sau să aibă o părere?!
Însuși INTERNETT-ul este un ignorant absolut
Căci n-a gustat niciodată un bradoș mănjit cu miere...

Câți mai știu ce gust aveau “covrigi calzi“ în zori de zi?!
S-a scris chiar cu amănunte în presa de altădată;
Fără ziare de-atunci cine-anume ar mai ști
Cum se striga pe la bălciuri “Ia gogoșa-nfuriată!!!“...

Despre pâinea din Băilești este scris și-ntr-un roman –
Despre cum o frământa și-o cocea Iovan brutarul,
Cu Bebe, băiatul lui, știa orice băileștean
Covrigii lui Blagotă și pe Costea plăcintarul...

Pâine multă, pâine bună, cum pofteste tot olteanu’,
Cozma, Barbu, Vițălaru produceau la concurență
Și mai pe urmă și alții, precum Manciu sau Mocreanu –
Toți preocupați de preț, aspect, gust și consistență...

Dar s-a tot dus belșugul, încet, din Țara Pâinii;
“Grânarul Europei, în timp, a sărăcit
Și scăpătau țărani, urlau de foame câinii,
Căci grâul, în vagoane, pleca spre Răsărit...

Ziceau că ne-achităm “datorii de război“,
Ba, așa, ca buni vecini, ne-au mai iertat din ele
Și chiar de foamete ei ne-au scăpat apoi,
De-aceea ne luau grâul, carnea și toate cele...

Pe-acasă moldovenii își tăiau tot, săracii,
Păsări și animale, de foamete, să le frigă,
Vindeau orice prin țară și luau porumb cu sacii
Sau se tocmeau argați pe-un boț de mămăligă...

S-au impus, apoi, cu hapca “planurile de culturi“
Și cu ele, totodată, s-au introdus “cotele“;
Le dădeau țărani toate, murmurând înjurături,
Dar mai pitulau ceva, ca să-și țină zilele...

“În cete“ către arii cărau carele – șiraguri
“Clăile“ de snopi de grâu mai mult de o săptămână;
După treier, duceau “cota“ cu mlițieni și steaguri
Și-o luau încet spre casă, mulți cu sacii goi pe mână...

“Săraci“, “mijlocași“, “chiaburi“, tineri, maturi moși și babe
Duceu cotele de grâu, de porumb, carne și lapte,
Floarea-soarelui, ovăz, mazăre și “alte boabe“,
Speriați de “factori“ că pot fi luați în orice noapte...

Ca să cumpere ceva la cooperativă-n sat
Se cerea să ducă păsări, ouă, fasole sau linte
Sau cine mai știe ce au dispus cei de la “Sfat“,
Sau a zis într-o ședință “toaroșu’ președinte“...

Și-au luat întâi ființă “întovărașirile“ –
Bazaconii aberante vrute “precooperatiste“
Și au aplicat întocmai toate “Hotărârile“
De a pune-agriculturii “baze noi, socialiste“...

De frică, au semnat cereri anume pregătite
Că ei “de bună voie și de nimeni siliți“
Își trec la “Colectiv“ lot de pământ și vite,
Neștiind că vor ajunge să mănânce... biscuiți...

Da, cumpărau biscuiți, în loc de pâine, săracii!
Ei care produceau grâul, ei nu aveau drept la pâine!
Pe rând, de la București, cumpărau pâine cu sacii,
Cu peripeții prin trenuri și trăind de azi pe mâine...

Pentru orașeni, la pâine, s-au pus “rații“ cartelate,
Ca să nu se mai îngrășe sau să facă diabet,
Iar, ca să nu se cunoască treaba în străinătate,
Din “rațiune de stat“ “cartelei“ i-au zis “tichet“...

Pâinea se dădea la “Centre“, unde erau arondați
Toți cei cuprinși în tabele că “aveau dreptul la pâine“,
Căci cei ce n-aveau tichete, erau astfel condamnați
Să se umilească zilnic, trăind tot de azi pe mâine...

O vânzătoare la pâine era-n oraș cineva,
Că, de câte ori putea, dădea peste rație
Și celor ce n-aveau drept – ceea ce era ceva
Riscând sancțiune gravă, la o reclamție...

Și se făceau cozi la pâine în orișice dimineață;
Se lăsa cu îmbrânceli, reproșuri și-njurături;
Mai ales, când, cu tupeu, cineva “se băga-n față“,
Era porcăit și lua ploaie de drăcuituri...

Până-a fost ca mămăliga s-ajungă să explodeze,
Să stea zilnic pe la cozi Nația era dresată,
Îndobitocită-n ani de “discursuri“ și de “teze“
Și “Hotărâri de Partid“ – de mult suprasaturată...

Explozia mămăligii, dură și întârziată,
A cutremurat sistemul și-a crăpat la-ncheieturi
Și, dacă e adevăr “revoluția furată“,
“Socialismul științific“ a trecut la... vechituri...

Azi nu mai sunt cozi la pâine cu certuri și cu scandal,
Nu se mai eliberează nici tichete nici cartele...
Este pâine pentru toți și toate ar fi-n normal,
Dacă nu s-ar tot scumpi și, de-aici, alte belele...

Tinerii de azi nu știu ce e tichet sau cartelă,
Nici cum se lua făină “la liber“, numai o pungă
Și s-au învățat să aibă pe masă numai franzelă
De format obișnuit sau subțire, dar mai lungă...

Pâine albă, pâine neagră, “Graham“ și-alte sortimente,
De curând pentru turiști este “pâine feliată,
Lipii, chifle pentru nunți și-alte evenimente,
Pite și colaci și pâine-n țiplă ambalată...

Dar, cum nația română pare-a fi predestinată,
La fel ca și altele să persiste în greșeală
Și să nu se corecteze nicidecum și niciodată,
Pâinii “intermediare“ i se spune... “integrală“!

Te întrebi, când auzi de unu că-i “pâinea lu’ Dumnezeu“,
Întruchipând bunătatea, cum de, în socialism,
Că ar fi ceva “bun ca Lenin“ niciodată, nici mereu,
Nu s-a zis nici din convingeri, în glumă sau din cinism?!

RUGĂCIUNE

Lovește-i, Doamne, cu biciul, în lume, pe toți tiranii
Și pe cei ce-au omorât prin foame popoarele!
Bate-i în cap cu mânie și fă-i să-și înghită banii
Și în fund de iad să uite cum răsare soarele!

Dă guvernanților minte și gonește-le trufia!
Ia-le lor invidia și le fă-n cuget lumină,
Fiindcă, de când s-au “ajuns“, i-a inundat mârłănia,
Iar lumea de unde vin, li se pare-acum străină!

Ajută-i pe suferinzi și alungă-le durerea,
Miluiește-i pe sărmani, să-și facă-n lume un rost,
Celor nevolnici și slabi, dă-le înapoi puterea
Și îndură-te de cei rămași fără adăpost!

Dă-le haine celor goi și încălță-i pe desculți,
Mântuiește-ne pe toți, Bunule, nu ne uita
Și ca-n alte-atâtea dați, fă dreptate celor mulți
Și, cât mai trăim pe lume, dă-ne, Doamne, pâinea Ta!

Valentin Turcu

Meserii agonizante în Băilești

Când președintele Băsescu, îndu-se de calitate învățământului românesc, spunea că acesta s-a îndepărtat de pragmatic, scoțând prea mulți „filosofi”, în loc de „tinichigii” și „ospătari”, se referea, cred, atât la excesul de instituții preuniversitare și universitare, cât și la hemoragia de diplome academice – licență, masterat, doctorat – fără acoperire, fiindcă e un adevăr, fără niciun semn de îndoială, că practicarea meseriilor din sfera serviciilor a cunoscut în ultimele decenii un regres, până la dispariția unora.

Evident că acest proces se derulează ca un efect al exploziei tehnico-științifice, pe de o parte, iar, pe de o alta, expresie a dezvoltării

sociale, în sensul emancipării modului de existență.

Dispariția unor meserii pe o anumită treaptă a dezvoltării societății e un lucru firesc și în literatură mai sunt alvități, bragagii, boiangii, mățari, mindirigii, ceprazari, conțopiști etc., astfel că cititorii din tinerele generații, dacă nu le găsesc explicate în subsolul cărților sau într-un glosar final, sunt nevoiți să consulte un dicționar sau, mai nou, să caute pe... Internet.

E aproape un veac de când Băileștii s-a desprins, fie și parțial, de modul de viață rural prin avântul luat de dezvoltarea meseriilor și comerțului, cu deosebire după Primul Război Mondial. Astfel, „Dicționarul Universal al Limbei Române,

revizuit și adăugit la Ediția a VI-a – 1929” preciza: „*Băilești pl. Comuna urbană în jud. Dulji între Craiova și Calafat, unde se dete o luptă însemnată între Ruși și Turci (1828); 10.500 loc.*” (pag. 728).

Strada Mare a căpătat repede înfățișare urbană, după ce a fost pietruită și prin înmulțirea prăvăliilor și atelierelor meșteșugărești.

Până în anii 60, mai bine zis la începutul deceniului al VI-lea, acestea au fost particulare, adică funcționând în condițiile economiei de piață, cum se zice acum, cu o concurență firească între meseriași și, respectiv, negustori. Sunt numeroase mărturii despre insistența cu care aceștia își atrăgeau clienții, cu deo-

sebite pe cei ocazionali, veniți cu căruțele sau „pe jos” din localitățile învecinate.

Atelierele și prăvăliile, dar și magazinele specializate aveau firme multicolore, pictate sugestiv și cu reclame inspirate din care nu lipseau numele mici ale patronilor, precedate de prepoziția „la”: „La Nichi”, „La George”, „La Tudor”, sau porecla: „La Doi Draci” sau „la absolverul școlii comerciale”...

Pe Strada Mare, și nu numai, câteva decenii au prosperat meseriași foarte apreciați pentru produsele lor, aflate permanent în concurență, prin care își onorau cu brio clientela aflată pe atunci într-o agitată stare de neliniște în ceea ce privește exigența.

Prestigiul „Firmei” se ținea cu capacitate profesională concretizată în consistența produselor confecționate în ceea ce privește estetica, fiabilitatea și valoarea concurențială. Pe firmă era înscris și numărul „Autorizației de funcționare” fiindcă patronii se îngrijeau să fie „cu toate-n regulă” și, mai ales, cu plata taxelor și impozitelor, însă, din atașament față de comunitate, contribuiau, după puteri, la derularea diferitelor acțiuni de caritate sau de constituire și edificare a unor instituții precum „Căminul Cultural”, „Biblioteca”, „Gimnaziul”, „Spitalul”, diferite manifestatii culturale, spectacole, echipa de fotbal etc.

Valentin TURCU

Concursul de dezlegări probleme de șah: „Cupa Municipiului Băilești”

Șahul se adresează adulților, dar și copiilor de diferite vârste, chiar și acelora de 4-5 ani care – cu ajutorul părinților sau al educatoarelor – pot învăța jocul fără să aibă nevoie de calități individuale deosebite.

Istoria șahului nu duce lipsă de copii-minune. Dacă în matematică a existat un Karl Friedrich Gauss, care, în jurul vârstei de 10 ani, uimea lumea prin profunzimea concepțiilor sale, sau dacă în muzică Wolfgang Amadeus Mozart compunea, la 9 ani, simfonii celebre prin farmecul și profeșimea lor, și în șah au existat copii-minune, capabili de performanțe uluitoare.

Unul dintre cei mai mari jucători de șah din toate timpurile, cubanezul Raul Jose Capablanca, ne povestește că s-a întâlnit cu șahul la vârsta de doar 4 ani. La această vârstă asistasă la o partidă pe care

tatăl său o juca împotriva unui avocat. În cursul jocului, tatăl copilului a făcut o mutare greșită cu calul, neobservată de partenerul său. Băiețelul a intervenit arătând greșeala. Tatăl său a fost puțin iritat. Nicio clipă nu i-a venit să creadă că, la 4 ani, copilul, căruia nu-i arătase niciodată cum se joacă, ar fi putut să știe șah. Și mai mare i-a fost mirarea când, jucând împreună, tatăl a fost învins de copil.

După mai puțin de un deceniu, la 13 ani, R.J. Capablanca devenise campionul Cubei, iar mai târziu, campion mondial.

Dintre români ar trebui menționat

Motto:

„Jocul de șah face cinste spiritului omenesc.”

Voltaire

în primul rând marele maestru Florin Gheorghiu, care fără să fi fost cu adevărat un copil-minune, la vârsta de 9 ani avea Categoria I, la 16 ani devenea campionul României la seniori, iar după trei ani avea să obțină titlul de campion mondial la juniori.

„Sportul minții” își dezvăluie тайнеle oricui vrea să le dezlege, indiferent de vârstă sau pregătire. Parafrazând o expresie celebră, am putea spune că „fiecare copil are în

ghiozdanul său o cunună de campion”.

Șahul băileștean se va confrunta cu o competiție de ținută, în cadrul „Zilelor Băileștiului”,

având loc un interesant triumfiular șahistic, cu participarea echipelor „Șahul Școlar” Băilești, Palatul Copiilor Craiova și „Independența” Calafat. Concursul va avea loc pe data de **29 august 2009, ora 11,00**, la Casa de Cultură „Amza Pellea” Băilești.

Alb: Rg1, Dd1, Ta1, Tf1, Nb6, Nf3, Ca4;

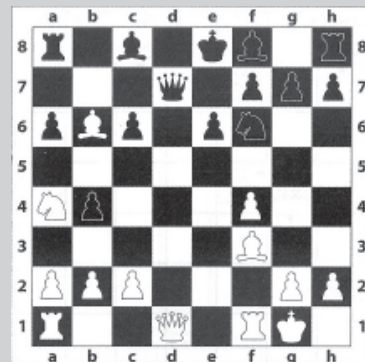
Pioni: a2, b2, c2, f4, g2, h2;

Negru: Re8, Dd7, Ta8, Th8, Nc8,

Nf8, Cf6;

Pioni: a6, b4, c6, e6, f7, g7, h7;

Albul mută și câștigă!

Rezolvarea problemei din numărul trecut:

1. T:d5 șah c6:d5 2. Cf4-d3 șah e4: d3 3. f2-f4 șah-mat.

Constantin MICU

Echipa este pe un drum bun...

În articolul în care făceam „radiografia” ședinței Consiliului Local pe luna iulie, spuneam că dl. viceprimar Paul Mitroi, care are în prerogativele sale și activitatea sportivă, a propus să se desemneze urgent directorul interimar al Clubului Sportiv „Progresul”, dar în aceea ședință problema, deosebit de importantă, a rămas „în coadă de pește”, așa încât mărturisim cu sinceritate că nu știm cine deține oficial această funcție de mare răspundere până la organizarea concursului de desemnare definitivă a „bossului” clubului. Ceea ce cunoaștem este că, de destinele clubului, în speță, de fotbal, se ocupă dl. George Moțășeanu, ca președinte, antrenor principal este dl. Călin Pantelimon iar secund, Ionel Dunavățu. Chiar dacă, deocamdată cei trei se pot considera în stare de provizorat, împreună cu dl. viceprimar și cu consilierul Constantin Pascu, membru în Comisia de Învățământ, Cultură, Sport, Sănătate, au pornit la treabă luând hotărârea de a stabili un lot de jucători alcătuit din localnici și jucători aduși de la Craiova, în scopul constituirii unei echipe competitive cu care să abordeze campionatul Diviziei D (Liga a IV-a), unde pretențiile sunt mai mari și jocurile au un grad ridicat de dificultate decât în Elită.

Pentru a fi absolut cinstiți, mărturisim că, participând la câteva antrenamente și la două jocuri de verificare, dacă n-am fost dezamăgiți, oricum nici încântați nu se poate

spune că am fi fost. Unii dintre jucătorii nou-veniți ne-au lăsat impresia că au valoare îndoielnică și sunt sub nivelul celor la care se hotărâse să se renunțe, din lotul cu care s-a prezentat echipa în Elită.

Întelegător, dar și exigent, modest și nu prea vorbăreț, însă tenace și perseverent, tânărul antrenor Pantelimon a discutat deschis cu jucătorii, le-a prezentat pretențiile sale și a afirmat că „cine nu respectă regulile, pleacă” indiferent de valoare, că „nu avem nevoie la echipă de vedete și recalitranti”, mentalitate pe care am apreciat-o. Și antrenorul, împreună cu secundul său, s-a ținut de cuvânt, „sita a cernut”, destui jucători prezenți la selecție și la pregătire dispărând, locul lor fiind luat de alții. În aceste condiții, pentru început, campionatul va fi abordat cu următorul lot: Dragu Alin (născut în 1987), Bentaru Cătălin (1988), Țepuș Alexandru (1988), Vîrban Ionel (1981), Paraschiv Marius (1987), Iureș Mihai (1992), Bălșanu Marin (1986), Marghidan Cătălin (1979), Stanciu Mihai (1990), Jidovu Alin (1988), Firă Claudiu (1987), Popa Constantin (1984), Niculescu Florin (1985), Mogoi Casian (1980), Pascu Cătălin (1973), Becheru Mădălin (1993), Balica Andrei (1990), Florea Cătălin (1990), Paraschiv Mihai (1990), Pantelimon Călin (1980).

Cu speranțe, cu încredere, dar și cu oarecare strângere de inimă, cu toții am așteptat meciul din prima etapă cu CS Ișalnița, o echipă „ga-

lonată”, ocupanta locului al III-lea în campionatul trecut, participantă la turneul play-off de promovare în Liga a III-a și cu un antrenor pe măsură – Nicu Năstăsie – o echipă care stă foarte bine din punct de vedere financiar, ceea ce nu este deloc de neglijat.

Pentru acest prim joc, antrenorul Pantelimon și secundul său Dunavățu au dat credit jucătorilor pe care i-au considerat în formă, abordând întrecerea în următoarea formulă: Dragu – Țepuș, Paraschiv, Vîrban, Iureș – Bălșanu, Marghidan (Paraschiv), Stanciu (Pascu), Jidovu – Popa (Firă), Niculescu (Mogoi), pe foaia de arbitraj mai fiind înscrși Bentaru, Becheru și antrenorul Pantelimon. Echipa noastră a început foarte bine jocul, a realizat câteva faze de acuratețe, cu pase rapide și imprevizibile, un joc cu un plus de viteză care a surpins echipa adversă, punându-i deseori pe apărători pe picior greșit. Cu toate acestea, s-au creat totuși puține faze clare de gol. Apreciabil a fost jocul celor doi fundași centrali, clarviziunea, plasamentul impecabil și asumarea rolului de coordonator de către Marghidan, facilitat de o tehnică de invidiat. Echipa s-a exprimat coerent și dezinvolt și datorită siguranței portarului, care prin plasament și concentrare a reușit două intervenții de excepție, la una dintre ele evitând un gol gata făcut. Echipa adversă, mai omogenă, bine așezată în teren și cu un coordonator inspirat, s-a dovedit superioară

formației noastre la capitolul condiție fizică, mai ales către finalul primei reprize și în repriza secundă. Pentru a fi absolut realiști și a veni în sprijinul băieților noștri, respectând maxima că „prietenu adevărat este cel care îți arată greșelile, nu cel care îți laudă nebuniile”, trebuie să remarcăm că au apărut și unele stângăcii, în două-trei situații jucătorii noștri „ciocnindu-se” în interiorul careului sau în imediata apropiere a acestuia, dându-i emoții portarului Dragu, au apărut mici fisuri la dublaj care pot fi fatale. Către finalul primei părți a jocului a fost vizibilă și o ușoară cădere fizică, ceea ce a dus la scăderea lucidității și la apariția degringoladei, mai ales la mijlocul terenului. Având în vedere perioada scurtă de pregătire împreună a jucătorilor, apare ca normal faptul că relațiile de joc sunt încă în suferință, echipei lipsindu-i omogenitatea.

Paauza a fost un sfetnic bun. Preferații noștri au început din nou bine, au etalat un joc viguros, superior adversarului, un joc aerisit, în primele 12 minute ratând două ocazii de gol clare ca lumina zilei, este drept, după ce în '47, portarul Dragu avusese o intervenție spectaculoasă și eficientă, la o lovitură liberă foarte bine executată de la 20-22 m, lateral stânga. În ciuda faptului că accidentarea lui Marghidan a dereglat compartimentul median, fiind vizibilă absența minții limpezi a motorului echipei, băileștenii au controlat jocul și au ratat cea mai

mare ocazie, când Mogoi, inteligent infiltrat în apărarea adversă, a fost blocat de un fundaș, cornerul rezultat rămânând fără efecte pe tabela de marcaj. Și totuși, echipa noastră ar fi putut să-și treacă în cont cele trei puncte, în '91, în urma unei faze excelente, cu o centrare impecabilă pe care Firă, venit ca un bolid din spate, a reluat-o spectaculos cu capul, mingea trecând milimetric pe lângă bara porții oaspeților.

În aprecierea rezultatului (0 – 0) nu trebuie să scăpăm din vedere că băieții noștri au întâlnit o echipă cu jucători care evoluează de mult timp împreună, are un palmares nu la îndemâna oricui, o formație care a beneficiat de atributul, deloc de neglijat, al omogenității și care a făcut și un stagiul de pregătire centralizată – un cantonament într-o stațiune montană. După joc, antrenorul Pantelimon ne mărturisea că s-a temut foarte mult de acest joc, motiv pentru care, în special în repriza a II-a, a jucat ceva mai defensiv, retrăgându-l strategic pe Bălșanu și încredințându-i sarcini defensive, pentru a nu primi gol, și a precizat că „oricum un punct contează”.

Deși este prematur să tragem concluzii, putem aprecia că speranțe sunt, că, una peste alta, a fost un început bun, că jucătorii se angajează la efort și au mentalitate de învingători, câțiva dintre noii veniți „au stofă”, promit mult și că simbioza între vechii jucători și cei nou-veniți s-a realizat în condiții superioare și destul de repede. ➡

➤ Să sperăm că nu ne-am înșelat și că n-a fost vorba de un simplu foc de paie.

Cu un tonus relativ bun, echipa noastră de suflet s-a deplasat la Dăbuleni pentru întâlnirea cu Unirea Tricolor din localitate, un nou test deloc ușor, având în vedere tradiția echipei locale, faptul că pe terenul din „imperiul lubenițelor” se câștigă destul de greu, jucătorii fiind susținuți cu însuflețire de spectatori pătimași, obișnuiți cu jocuri de calitate.

Probabil că, fiind multumii de evoluția jucătorilor în meciul din prima etapă de pe teren propriu, antrenorii au operat numai două modificări în unsprezecele de start al partidei, folosind jucătorii: Dragu-Tepuș (Pascu), Paraschiv, Virban, Iureș-Bălșanu-Mogoi (Pantelimon), Marghidan, Jidovu-Firă, Popa (Balica). Spre surprinderea celor doi tenicieni și mai ales a principalului, echipa noastră a început mai greu jocul, prima repriză fiind una slabă, jocul băieților a fost cenușiu, cu pase previzibile, un joc mai lent care n-a pus probleme deosebite partenerului de întrecere, iar acesta a speculat evoluția mai puțin inspirată a băileștenilor, fotbalisții din Dăbuleni aflându-se mai mult la cârma jocului, speculând erorile apărute în exprimarea jucătorilor noștri și ca o consecință firească, au și deschis scorul. Nu se poate spune totuși că echipa noastră a fost dominată categoric, ea și pe acest fond de joc mai puțin inspirat și ordonat, cu numai „două viteze”, și-a arătat totuși „colții”, însă ocaziile create au fost ratate nu neșălanță. Ceea ce a ușurat sarcina jucătorilor gazdă a fost faptul că băileștenii au îngheșuit jocul pe centru, au pasat mai puțin, un-doiurile au fost destul de rare, s-a abuzat de mingi lungi trecându-se peste faza de construcție, poate și datorită faptului că Bălșanu a avut mai puține sarcini ofensive, putându-se spune chiar că a acționat ca al cincilea fundaș. Putem afirma că istoria acestui meci s-a scris la 1-0 pentru gazde, când Firă, aflat în poziție de afară din joc, a încercat să prelungească o minge care în mod sigur intra în plasa porții adverse, fiind penalizat cu lovitură liberă indirectă. A fost, credem, momentul psihologic al meciului, pentru că la 1-1, altfel se aborda jocul, iar reacția fotbalisților gazdă ar fi fost cu totul alta, mai ales că la capitolul tehnicitate erau inferiori

componenților formației noastre. Era posibil ca ei să fi căzut psihic, dar nu este cazul să facem fel și fel de supoziții, pentru că, oricum, vorba omului din popor „mortul de la groapă nu se mai întoarce”. În repriza a doua, teamul nostru a avut cu totul o alta față, parcă de la cabine a apărut o nouă formație, băieții noștri aflându-se la cârma jocului și dominând categoric, așa încât jucătorii echipei locale au făcut eforturi considerabile pentru a face față iureșului băileștean. S-a jucat rapid și cu pase precise, cu un-doiuri reușite și derutante, linia de mijloc fiind în această parte a jocului în „zi de grație”, componenții acestui compartiment filtrând inteligent mingile și, deschizând jocul pe aripi, au reușit să-i pună la respect pe partenerii de întrecere. S-au creat ocazii numeroase, una dintre ele monumentală aparținându-i impetuozității Firă. Pe fondul jocului aerisit, rapid și bine orientat tactic al băieților noștri, oaspeții au căzut fizic, terminând meciul „în genunchi”. După cum ne mărturisea dl. Constantin Ungureanu, observator la acest meci, jucătorii noștri s-au bătut singuri, pentru că, în urma unei greșeli individuale, dublată de o nesincronizare a fundașilor, oaspeții au majorat scorul, împotriva cursului jocului, făcând ca reușita lui Firă să n-aibă efectul dorit, ci doar să reducă din diferență, fiindcă jocul s-a încheiat cu 2-1 în favoarea gazdelor. Sigur că înfrângerea ne-

a lăsat un gust amar, dar, optimiști din fire, avem convingerea că jucătorii noștri au avut ceva de învățat, că vor medita profund și cu maturitate asupra greșelilor făcute.

Ne bucurăm că, într-adevăr, băieții au învățat din erorile comise, au abordat cu altă mentalitate meciul de pe teren propriu cu „Vânătorul” Desa, echipă care a luat locul formației „Universitatea II” beneficiara unui loc în Liga a III-a. Este adevărat că și la acest meci am avut parte de o surpriză neplăcută la aflarea vestii că portarul Dragu, pe care l-am remarcat pentru câteva intervenții de efect în jocurile anterioare, un portar cu calități certe, nu mai face parte din lotul echipei, fiind promovat la o formație din Liga a III-a, ceea ce, evident, este o mare pierdere.

Pentru această dispută, antrenorii au mizat pe formula: Bentaru-Tepuș (Popa), Paraschiv, Bălșanu, Iureș-Stanciu, Virban (Pascu), Marghidan (Balica), Jidovu (Niculescu)-Mogoi, Firă, pe banca de rezerve mai luând loc Becheru, Florea și Patelimon. Pentru a răzbuna jocul slab din prima repriză de la Dăbuleni, adulații noștri au început în trombă, cu pase subtile, schimburi de locuri și un-doiuri derutante, așa încât în '20, scorul era deja 3-0, prin reușitele lui Jidovu, Firă și Mogoi. Deși jucătorii deseni au depus eforturi considerabile să țină pasul cu mai valorosul adversar, reușitele nu s-au ridicat la nivelul intențiilor, diferența de valoare fiind evidentă,

iar registrul tactic al echipei locale a fost cheia succesului, la care s-a adăugat, deloc de neglijat, tehnicitatea jucătorilor gazdă. Am fi totuși nedrepti și n-am respecta adevărul, dacă n-am recunoaște că oaspeții au avut două vârfuri de atac, adevărate „zvârlugi”, cu viteză și cu pătrunderi impetuoase, joc contracarat însă de apărarea băileșteană foarte sigură în intervenții, mai ales în prima repriză. Și pentru că am pomenit de comaprtimentul defensiv, considerăm că este aproape inutil să insistăm asupra faptului că, așa cum rezultă din caseta tehnică, se conturează unsprezecele de bază și este îmbucurător că echipa câștigă în ceea ce privește omogenitatea, jucătorii „se simt” în teren, s-au creat și automatisme, fiind evidente unele tandemuri, ceea ce nu poate decât să bucure. Consecință firească a acestor „câștiguri și acumulări”, jocului din ce în ce mai inspirat, cu motoarele în mare turatie, în '40, Jidovu a stabilit scorul primei reprize, dominată categoric de echipa gazdă, jocul fiind la discreția băileștenilor, punctat de unele palide reușite ale partenerului de întrecere. Și pentru că suntem convinși că toți iubitorii jocului cu balonul rotund știu că scorul final a fost 8-0, vom preciza că, în ciuda simetriei perfecte în ceea ce privește scorul, jocul din cele două reprize ale formației noastre nu se înscrie în aceiași parametri. Chiar dacă superioritatea s-a menținut, ea n-a fost la fel de

categorică, apărând în jocul echipei noastre preferate și momente de acalmie, s-a pasat tot mult, dar nu la fel de derutant și de rapid, poate și datorită faptului că băieții au savurat prea mult cele 4 goluri, unul mai frumos decât altul, din prima repriză. În '50, antrenorii au operat trei schimbări care au produs modificări și în formula de joc, Mogoi devenind fundaș dreapta, Firă a fost adus în linia de mijloc, vârfuri de atac fiind Popa și Niculescu. Și în această repriză, repetăm cu regret, inferioară primului mitan, s-au creat faze frumoase cu unele reușite personale cum a fost lovitură liberă de la 25 m, din '65, executată magistral de Marghidan, respinsă în corner printr-un reflex pe măsură al portarului oaspete, sau faza din '67, când același Marghidan a luat o acțiune pe cont propriu, a „croșetat” printre trei adversari și a plasat elegant balonul în stânga portarului ieșit la blocaj, ridicând scorul la 5-0.

Din păcate, din nou, după ieșirea lui Marghidan din teren, la mijloc construcția a fost în suferință, pasele au devenit previzibile, jocul a scăzut în viteză, fiind lent și pe alocuri chiar plictisitor, cu toate că s-au mai înscris trei goluri, avându-i ca autori pe Firă (2) și Stanciu. După cum spuneam anterior, oaspeții, o echipă încropită în pripă, au făcut eforturi laudabile pentru a se ridica la nivelul partenerului de întrecere și a crea un spectacol agreabil, s-au dovedit harnici și au avut două-trei individualități care vor pune multe probleme echipelor adverse în viitoarele etape.

Echipa noastră a demonstrat că este pe drumul cel bun, dar nu trebuie să ne amăgim și să ne grăbim cu concluzii tranșante, pentru că, dacă suntem obiectivi și maturi în aprecieri, trebuie să spunem că mai este totuși de lucru întrucât își fac apariția uneori regretabile greșeli individuale și chiar colective, apar momente de lipsă de concentrare, uneori de „privire de sus” a adversarului, unele nesincronizări care, în caz că devin deprinderi, costă, mai ales că nu toate echipele cu care ne vom confrunta sunt de calibrul celor de la Desa.

Oricum, reușitele sunt dominante în competiția cu micile deficiențe care, spre binele echipei și al jucătorilor, trebuie grabnic remediate.

Repetăm, însă, echipa este pe un drum bun.

Gh. GHEORGHIȘAN

C.S.M. „Știința Băilești”

Într-un articol dintr-un număr anterior, vorbeam despre disciplină, seriozitate, muncă, dar și despre rezultate. Despre succesele echipei în anul competițional 2008-2009, am mai vorbit și cu alte prilejuri.

În articolul de față, vom prezenta o nouă dovadă a seriozității și a muncii, dar, mai ales, a dorinței. Această dorință de perfecționare și de devenire care, cândva, reprezen-

Primul handbalist din Băilești convocat la Lotul Național de Cadeți

ta un vis pentru sportivul care este „eroul” demersului nostru, spre bucuria lui și spre mândria colegilor săi și chiar a întregului oraș, a devenit o realitate. Realitatea s-a transformat într-o mare bucurie atât în cadrul Clubului sportiv, cât și în familia sportivului, atunci când faxul Federației Române de Handbal nr. 227/13.07.2009, trimis pe adresa clubului, de către dl. prof. Mihai Marinescu, antrenor federal, ne transporta în culmea fericirii, a extazului, forul de specialitate făcându-ne cunoscut că handbalistul **Coveianu Mihăiță** este convocat la Lotul Național de Cadeți, iar pe data de 05.08.2009 va începe pregătirea cu ceilalți componenți ai lotului, la Sighișoara.

Este primul handbalist convocat la lotul național, dar, cu siguranță, nu va fi și ultimul.

Pentru următorul trial, care se va desfășura anul viitor, printre obiectivele propuse de staful tehnic și administrativ al clubului se numără și acela, destul de ambițios, de a avea doi hanbaliști convocați la Lotul Național de Cadeți. Pentru acest sportiv care ne va reprezenta în toate competițiile și care va face cunoscut în toată țara municipiul Băilești, pentru că aici s-a format și de aici a plecat **un sincer Bravo!**

Coveianu Mihăiță s-a născut pe data de 16 iunie 1994, are 1,87m înălțime, 75 kg și evoluează pe postul de portar, fiind, în competițiile la care a participat formația noastră, un adevărat înger păzitor al porții, prin intervențiile sale descurajând partenerii de întrecere și parcă spunând „pe aici nu se trece!”.

Este firesc să reamintesc că tot din Băilești, pe când activa ca jucătoare

în echipa Clubului Sportiv „Știința”, a fost convocată la Lotul Național de Junioare, în anul 1995, handbalista **Anișoara Durac**, care în anul 1998 a câștigat medalia de aur cu echipa națională la Campionatul European de Junioare din Slovacia, iar în anul imediat următor, a intrat în posesia medaliei de aur, devenind campioană mondială de tineret, în urma tumeului final desfășurat în China. Iată că, după 14 ani de la data când a fost chemată la Lotul Național o băileș-

teancă, este convocat la Lotul Național de Cadeți și un băileștean.

Suntem în culmea fericirii că munca noastră dă roade și-l felicităm pe merituosul handbalist pentru realizările sale, care nu stau la îndemâna oricui. Să dea Bunul-Dumnezeu ca Mihăiță Coveianu să aibă un parcurs la fel de frumos și de flatant pentru noi, băileștenii, ca și al Anișoarei Durac, atât la Lotul Național, cât și la echipa de club!

Antrenor **Ioana LUPU (Cuța)**

REDACȚIA:

Rédactor Șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA
Tehnoredactare: Cristi CÎRLOGEA, Veronica NEȘA
Foto: Dan FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

